

“Ολα στραβά. Πρό πιος χρόνου άνεγγωμεν ἐν τῷ γερμανικῷ «Ἀρχειφ τῆς ἀνατοπίας καὶ φυσιολογίας» πραγματειαν τινὰ περὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Δι' ἀκριβῶν ἀναμετρήσεων καὶ τῇ βοηθείᾳ φωτοτυπικῶν ἀπεικονίσεων ὁ καθηγητής Hasse ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ δεξιὸν ἥμισυ τοῦ προσώπου τῆς Ἀφροδίτης δὲν είναι οὐμετρον πρὸς τὸ ἔτερον ἥμισυ, τὸ ἄριστερόν. Ναι μὲν τὸ στόρα, τὰ χειλὶ καὶ ὁ πώγων είναι ἐντελῶς κανονικά· ἀλλὰ ὀλόκληρον τὸ ἄνω μέρος τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς είναι ἀκανόνιστον. Τὸ ἄριστερὸν οὖς ισταται ὑψηλότερον τοῦ δεξιοῦ· τὸ ἄριστερὸν μέρος τοῦ κρανίου είναι εὐρύτερον· πλὴν τούτων δὲ φαίνεται ἐπαισθητὴ ἀσυμμετρία ἐν τῇ τῶν ὄφναλμῶν χώρᾳ, ἡτις ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν ψυχικὴν ἔκφρασιν· ὃ ἄριστερὸς ὄφναλμος εὑρίσκεται ὑψηλότερον καὶ εἰς μικροτέρων ἀπὸ τῆς ῥίνης ἀπόστασιν ἡ ὁ δεξιός. ‘Ο καθηγητής Hasse, ἔχων τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου ἐτεχνουργήθη ἀντηρῶν καθ' ὕψηρέν τον τέλειον πρότυπον, ἐπεχειρεῖσε τὰς αὐτὰς τοῦ προσώπου καταμέτρησεις ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἔχοντων ώραιας χαρακτηριστικᾶς καὶ μηδερίας ἐκ πρώτης ὅψεως ἀνωμαλίαν ἡ ἀσυμμετρίαν δεικνύοντων εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ προσώπου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἔρευνῶν τούτων ἦτο, ὅτι παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ πραγματικῶς οὐδέποτε είναι ἐντελῶς κανονικὰ τὰ δύο μέρη τοῦ προσώπου, ἀλλὰ δεικνύουσιν ἐν γένει τὰς αὐτὰς ἀκριβῶν ἀνωμαλίας καὶ ἀσυμμετρίας, ὃς δεικνύει τὸ πρόσωπον τῆς Ἀφροδίτης. «Ἔινε καταπληκτική» ἀναφωνεῖ ὁ Hasse, «ἡ ἀκρίβεια, μεθ' ἣς ἀσυνειδῆτως ἀπομινεῖται τὴν φύσιν ὁ ἔξογος καλλιτέχνης.»

Δυνάμεια νὰ είλωμεν δτι τδ αύστηρως κανονικὸν καὶ σύμπερτον ἐν τῇ φύσει ἔν γένει ἀποτελεῖ ἔξαιρεσιν τὸν κανόνος. Γάλλος τις Βοτανικός, ὁ Garlet, ἀποδεικνεῖ τὸν κανόνα τοῦτον καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς. Πάντα τὰ δυτικά εἰναι ἀκονόνιστα. Καὶ δὲν εἶνε καθόλου ἀνάγκη νὰ φοβημένο ἐτούτου ή νὰ γενινωμεν ἀπαντισόδοξοι. Ἀπ' ἐναντίας, Ἡ φύσις θέλει τὸν κανόνα τοῦτον, ὡς μέσον τελειοποιήσεως. Καὶ ἐν τῇ ζωολογίᾳ βλέπομεν δτι ἡ ἀπὸ τοῦ γένους ἀπόκλισις εἶνε τὸ κυριώτατον μέσον τῆς τελειοποιήσεως τῶν ζώων, ἥτοι τῆς ἑκάστοτε συμμορφώσεως ἀντών. πρὸς τὰς δείποτε μετατρεπομένας καὶ μεταβαλλομένας περιστάσεις τοῦ κόσμου τούτου. — Εἶνε γενονός ἀντιμορφιστήτης δτι δῆλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνευ ἔξαιρέσεως εἴναι στραβοκαμψαμένοι. Πρὸ πάντων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐλλείπεται ἡ σωματικὴ ἐκείνη κανονικότης καὶ συμμετρία, ἣτις ιδιότερη μᾶλλον εἰς ἄλλα ζῶα, οἷον εἰς τὸν λιχθόν καὶ εἰς τὰ πτηνά. Ἀλλὰ μήπως διὰ τοῦτο τὰ ζῶα ταῦτα είνε τελείωτερα τοῦ ἄνθρωπου; Τούτωντον, ἡδύνατό τις μάλιστα νὰ ξεχωρισθῇ δτι δύση τελείωτερος γίνεται ὁ ἄνθρωπος ὡς ἄνθρωπος, τοσούτη περισσότερον αἰցάλειται ἐν αὐτῷ ἡ ἀσυμμετρία καὶ τὸ ἀκονόνιστον, ἐν συνδρομῇ τε καὶ ἐν πέρα.

ακανονιστὸν εν συνολῳ τε και εν μερει.—
Ο διάσημος Ἐλβετος φυσιοδίφρος, και ιδικ. Ιχθυολόγος, Agassiz παρετήρησε πρώτος δι τον ἔξ διων τῶν ζωῶν οι ιχθύς πρώτοι, και μετὰ τούτους τὰ πτηνά, ἔχουσι τὴν κανονικατάτην σωματικὴν κατασκευὴν κει τὴν πλειστην τῶν μελῶν πρὸς ὄλληλας συμμετρίας. Αλλ' ο ιχθύς δὲν ἔχει βραχίονας οὐτε σκέλη, κινεῖται δὲ ιπτάμενος δια τῶν ὀδάτων ως βέλος ή ως πλοίον ταχύ. Δια τοῦτο μόνον οι ιχθύς ἐκείνοι, οἵτινες ζῶσιν ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης και δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς τοιαύτης εὐθείας κινήσεως, ἔχουσι και τὴν σωματικὴν κατασκευὴν ἀρμμετούν και μικρούστορ.

Ο ἄνθρωπος δύναται μὲν καὶ ἀνίσα ἔχων τὰ σκέλη, καὶ ἀνίσους τὸ θύμος τοὺς ὕμενος, νά πορεύεται κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, εἰνες δρως ἀμφιβολον ἀν, ἀμφιδέξιος δν, ἥτοι ἔχων ἀμφοτέρας τὰς χειρας ἐντελῶς ίσας καὶ ἐξ ίσου ἀνεπτυγμένας, θά ἥτο καὶ ίκανώτερος εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας του. — Οὐ μόνον δὲ αἱ χειρες ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ μέλη εἶναι ἀνίσως ἀνεπτυγμένα εἰς τὸ δεξιόν καὶ εἰς τὸ ἄριστερὸν μέρος του σώματος. Οἱ καλδες σκοπευτῆς κλείει ἀκούσιως τὸν ἀριστερὸν ὄφθαλμόν, δταν σκοπεψη. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς καλοὺς ζωγράφους, ιχνογράφους, λεπτομοργούς, ὠρολογοποιούς

καὶ λοιπὸν μηχανικός, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἐπιμελεῖς γραφεῖς καὶ ἀναγνώστας. Οὗτοι βλέπουσι καλήτερα μὲ τὸν δεξιὸν ὄφθαλμὸν παρὰ μὲ τὸν ἀριστερὸν, ἐνῷ δὲ ἀριστερὸς ὄφθαλμὸς δύως καὶ ἡ ἀριστερὴ χειρ ἐνεργεῖ μόνον ὡς βοηθὸς καὶ ἐπίκουρος. Ἀνδρῶπος ἔχων ἐξ ίσου ἀνεπιτυγμένους τοὺς πόδας, τὰς χειρας, τοὺς ὄφθαλμοὺς κτλ., θὰ ἥτο ἀδέξιος ἐργάτης, κακὸς παρατηρητής, ίσως δὲ καὶ βράδης τὸν νοῦν. Τὸ ἐντελῶς εὐθὺν καὶ κανονικὸν βάθισμα μαρτυρεῖ μάλιστα, κατά τινας, ἐλαφρόνουσαν, ἀμεριμνησίαν, ἀργίαν τοῦ πνεύματος. Ο πολλὰ παρατηρῶν, ἔξετάζων, ἀναγνωσκέντα, χράφων, σκεπτόμενος ἔχει ἀνίσως καὶ ἀσυμμέτρως ἀνεπιτυγμένα τὰ μέλη τοῦ σώματος, εἴνει κατὰ τὴν σωματικὴν κατασκευὴν ὀλίγον τοι διάστροφος. Ἡ ἀσυρμετρία αὐτὴ δύναται πολλάκις νὰ καταντήσῃ εἰς σπουδαῖον ἀλλαττηριανής εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες ᾧ ἐκ τοῦ εἰδούς τῆς ἐργασίας τῶν ἀπασχολοῦσιν ὑπερμέτρως τὸν δεξιὸν ὄφθαλμόν, δύναται νὰ ἐπέλθῃ παντελῆς τόφλωσις τοῦ ἀριστερὸν ἔνεκα τῆς μακρᾶς αὐτοῦ ἀχρηστίας, καὶ μάλιστα χωρὶς οἱ ἀνθρωποι οὗτοι νὰ ἔχωσι γνῶσιν τοῦ ἐλατταμάτος των τούτων. Πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα δύνανται νὰ μάς εἰπωσιν οἱ ὄφθαλμοιστροί, παρατηρηθέντα εἰς φρολογοποιούσες, μικροσκόπους, ἀστρονόμους κτλ.

Οι ράπται ἀρ̄τερού δύνανται να μᾶς βεβαιώσωσιν ότι οι πλειστοί τῶν πελατῶν αὐτῶν ἔχουσι τὸν ἀριστερὸν ὥμον ὑψηλότερον τοῦ δεξιοῦ. Ἡ ἀνισότης αὐτὴ τῶν ὥμων εἶναι εὐεξῆγητος· οὐ μόνον ὅταν μεταφέρωμεν βαρέα ἀντικείμενα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, κρατοῦντες αὐτὰ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς λοιπὰς ἐργασίας, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν γραφήν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν, δεξιὸς ἡμῶν ὥμος ἀνεπαισθήτως ταπεινοῦται, ἐνῷ φῶ ἀριστερὸς μένει ὡς ἐπὶ τὸ πλειστὸν ὑψωμένος. Πρὸς πλειόνα συμπειρίαν τείνουσι τὰ σκέλη· καὶ οἱ πόδες, ἐνεκα τῆς ισόθητος τῆς ἐργασίας ἢν ἔκτελοῦσι κατὰ τὸ βάθισμα. Καὶ διώξει καὶ αὐτὰ τὰ μέλη ὑφίστανται ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν σπουδαίων ἐπίδρασιν ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ἐπιλοίπου σώματος. Ὁπως οἱ κατασκευασταὶ χειροκτίνων μᾶς βεβαιοῦσιν ότι ἐκ 1000 ἀνθρώπων οι 990 ἔχουσι τὴν δεξιὰν χειρα μεγαλητέραν καὶ χονδροτέραν τῆς ἀριστερᾶς (διότι ῥόλις ι τοῖς ἐκατὸν εἶναι ἀριστερόχειρες, τοῦδ' ὅπερ καὶ μὲ τὰς στατιστικὰς ἀποδείξεις συμφωνεῖ), οὕτω καὶ παρὰ τῶν νοοδηματοποιῶν μάνθανον δι τὸ ἀνάλογος ἀνισότης ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τοὺς πόδας, μὲ τὴν διαφορὰν δι τὸν ἀριστερὸς

ποὺς είνε εἰς τοὺς πλειστους χονοροτερος καὶ μεγαλύτερος. Καὶ διατί; Διότι κατὰ τὰς πλειστας ἡμῶν ἐργασίας ἀς ἐκτελοῦμεν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, στηριζόμενα ὡς ἐπὶ τῷ πλειστον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

Οἱ ράπται, οἱ κατασκευασται χειροκτίων, οἱ ὑπόδηματοιοι γνωθούσι καλλιοτα τὰς ἀνισότητας ταύθας τῶν μελάνων, ἀλλὰ δυστυ-

Νήσοι άφανιζόμεναι. Η νήσος Sabl Island έν τῷ Ατλαντικῷ φκεανῷ κειμένη παρά ταῖς ἀκταῖς τοῦ Καναδῶν εἰς 44 μοιρῶν βορείου πλάτους καὶ δύο μοιρῶν δυτικοῦ μῆκους ἔξαφανίζεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Πρό τυνος ἔτι χρόνου ή νήσος εἶχεν 94 χιλιομέτρων μῆκος, τώρα μὲν μόλις 48. Ἀπό τοῦ ἔτους 1880 ιδρθήσαν ἐπὶ τῆς νήσου τρεῖς φάροι, ἐκ τῶν ὅποιων οἱ δύο ἡφαντίσθησαν ἥδη, ὁ δὲ τελεῖος κυδνωτέρες φάσιάν τις ἀποκατεσθῆται.

Στατιστική τοῦ Λονδίνου. Τὸ Λονδῖνον ἔχει 48 γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ταρέσεως, 76 θέατρα, 2200 ταχυδρομικά καὶ τηλεγραφικά καταστήματα μὲ 15,000 ὑπαλλήλους. Ἀριθμεῖ 547,410 οἰκίας, 1450 ἐκκλησίας (γνωστές), 2100 νοσοκόμεις καὶ δρουσι εὐεργετικά καταστήματα, 7600 ζυνθοπωλεῖα, 1800 καφενεῖα, 510 ξενοδοχεῖα, 3100 ἀρτοποιεῖα, 2500 σφαγεῖα. Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουσι 326,000 ὑπόπτεται καὶ ὑπόπτετραι. Ἡ πόλις αὐτῇ καταγαλίσκει ἑτησίως 2,200,000 σάκκους ἀλεύρου, 260,000 χόιρους, 450,000 βοῦς, 1,600,000 μοσχάρια, 8,500,000 ἄγρια πάτια ζώα καὶ δρυνεῖ, 220,000,000 ἰχθύων καὶ 510,000,000 δόστρεών.